5

Своїх вірителів щоденно улещати,
Банкірам кланятись, піддурювати їх,
Забути Франції зухвалу мову й сміх,
Над кожним дотепом подовгу розмишляти;

Питтям, наїдками здоров'я не псувати,
Собі вибагливих не добувати втіх,
Не розголошувать, де хочеш, дум своїх,
Словами-мигами з чужинцем розмовляти;

Вивчати настрої, вважать на сан і чин,
Бо тут як більше пільг, то більше є й причин,
О друже мій Морель, собі нажить мороки.

Вважай на кожного, з усяким жити вмій —
Оце й наука вся (на лютий сором мій),
Що в Римі я здобув за три минулі роки.